

Llegenda de la dona d'aigua de la Font de la Parera

Fígols

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Fígols

Coordenades:

Latitud: 42.178622817278
Longitud: 1.8399095535278
UTM Est (X): 404193
UTM Nord (Y): 4670260

Classificació

Número de fitxa 08080 - 168
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle s.XIX
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic/Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa JOEL COLOMER CASAMITJANA
Data de registre de la fitxa: dg., 03/08/2025 - 19:46

Descripció

La llegenda de la Dona de l'Aigua de la Font de la Parera

A les ombres fresques del bosc de Fígols, prop de la Font de la Parera, es conta des de fa generacions la llegenda d'un ésser encantat: la dona de l'aigua. Aquesta figura misteriosa apareixia sovint a la vora del gorg, amb una llum suau als ulls i els cabells llargs com l'aigua que brollava de la font. Diuen que només es deixava veure durant les nits de lluna plena, quan tot el bosc restava en silenci i la natura semblava contenir l'alè. Un jove del poble, treballador i solitari, s'hi va trobar una nit mentre tornava cap al mas. La dona li parlà amb veu dolça i li oferí ajuda per trobar una llenya especial, amb la qual pogué escalfar casa seva i fer prosperar la seva feina. Amb el temps, s'enamoraren i ella es quedà a viure amb ell, amb una sola condició: mai no li podia preguntar ni parlar del seu origen ni de la seva naturalesa. Els anys passaren feliços. El mas creixia, la terra era fèrtil i tingueren fills sans i alegres. Però un dia, en un moment de desesperació, ell trencà la promesa i li retreu el seu secret. En aquell instant, ella desaparegué, esfumant-se entre les aigües de la font, sense deixar rastre. El silenci tornà al bosc i la fortuna començà a minvar. Cada matinada, però, els infants trobaven petites gotes brillants al llindar de la porta: eren les llàgrimes de la mare, convertides en perles. Amb elles, la família va poder mantenir-se durant un temps i preservar la memòria d'aquella dona d'aigua que havia dut amor, abundància i misteri. Avui encara, hi ha qui diu que, si s'escolta amb atenció prop de la Font de la Parera, es pot sentir el xiuxiueig d'una veu suau entre el brogit de l'aigua. És la veu d'una dona que estima, espera i vetlla, des del cor mateix del bosc.

Bibliografia

Gómez i Soler, Joan (1998). *Llegendes del Berguedà*. Barcelona: Editorial Alta Fulla.

Roviró, Jordi (2002). *Les cent millors llegendes catalanes*. Barcelona: Cossetània Edicions.

Rovira i Comas, Salvador (1986). *Llegendes de la Catalunya Central*. Manresa: Zenobita Edicions.

Puig i Vila, Josep (1973). *Folklore del Berguedà*. Berga: Centre Excursionista de Catalunya.

Centre d'Estudis Josep Ester Borràs. *Història i llegendes de la comarca del Berguedà*. Berga: Autoedició.

Espelt, Lluís (2005). *El patrimoni immaterial del terme de Fígols i el seu entorn*. Berga: Edicions locals.

Casals, Josep Maria (2010). *Llegendes del Cadí i el Pedraforca*. La Pobla de Lillet: Farell Editors.

Ajuntament de Fígols. *Publicacions de festes majors i reculls de memòria oral*.

